

[Elisabeth Bruun Olesen]

For det ene år, der ligger i overgangsordningen, hvor selskabsskatten er forhøjet og repræsentationsfradraget endnu ikke er sat ned, er der oven i købet tale om en stigning i det indirekte tilskud til disse aktiviteter. For det andet år, 1986, hvor selskabsskatten er forhøjet og repræsentationsfradraget kun begrænset til 75 pct., er der stort set tale om samme tilskud, som før folketinget begyndte at røre ved selskabsskatter og repræsentationsfradrag: et indirekte tilskud på 37 kr. 50 øre for hver 100 kr. mod tidligere 40 kr. Det er derfor ikke så voldsomt, hvad der sker, før i 1987.

Rent principielt mener vi som sagt ikke, at repræsentationsfradrag er relevante fradrag. Vi har bemærket, at restaurationsbranchen ser med gru på fradragets begrænsning. Hvis det endelig skulle være nødvendigt med statstilskud for at opretholde restaurationsbranchen, ville vi hellere give disse tilskud direkte via finansloven og ikke indirekte gennem fradrag. I øvrigt ser vi slet ingen grund til, at tilskuddene skulle kanaliseres ud til restauranterne gennem de bedrestillede. Så ville det være mere relevant f.eks., om hver pensionist, hver bistanmodtager, hver arbejdsløs, hver BZer og andre svage grupper hver måned kunne få et beløb, som de skulle kanalisere ud til restaurationsbranchen ved at gå ud og spise godt.

VS vil overveje at stille et sådant forslag, hvis det viser sig, at begrænsningen i fradragetretten skulle skade beskæftigelsen.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig dette forslag om begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter.

Jeg mener, det er rigtigt, som det også siges i bemærkningerne, at der kan komme nogle vanskelige grænsedragninger og nogle definitionsspørgsmål vedrørende, hvordan man udsondrer repræsentationsudgifter fra andre driftsomkostninger. Men jeg synes, at ministeren har gjort et dygtigt stykke arbejde med nogle definitioner, hvor der ikke har været helt klare definitioner før. Derfor kan mit parti tilslutte sig både intentionen med lovforslaget og udformningen af det, og vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Ove Jensen (FP):

Med dette misundelsesforslag bliver der indført et nyt farligt princip i vort indkomstskattesystem. Det har hidtil været således, at det alene var nettoindtægten, som man skulle betale skat af, mens driftsudgifterne selvfølgelig var skattefri.

Med dette forslag har man brudt dette princip. Nu er det altså først repræsentationsfradraget, man er faldet over, men der er jo principielt ingen, der kan vide sig sikker på, hvad det næste er, skatteministeren eller forligspartierne bliver enige om ikke længere er fradragsberettiget. Det vil sige, at enhver, som driver en virksomhed her i landet, kan risikere, at en hvilken som helst driftsudgift nu ikke længere er fradragsberettiget. Det er et meget farligt princip, man her vil indføre i vores skattelovgivning.

Det, man opnår med forslaget, er jo, at man ødelægger en hel branche: man ødelægger restaurationsbranchen, man får en masse mennesker i denne branche kastet ud i arbejdsløshed. Det vil selvfølgelig give en masse besvær for virksomhederne, for de skal jo på en eller anden måde forsøge at beholde deres omsætning. De må så finde på andre tiltag: øget annoncering, eller hvad de nu kan finde på.

Vi synes, det er et ganske urimeligt forslag, og i modsætning til fru Bente Juncker, som stod og kritiserede forslaget, nøjes jeg ikke med det: fremskridtspartiet stemmer naturligvis imod et sådant forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg takke for den tilslutning, som dette forslag har fået fra et bredt flertal her i folketinget.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at dette lovforslag er et led i den skattereform, som er aftalt mellem regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre. Som man vil erindre, er det en af hovedhjørnestene i skattereformen, at man sænker skatten for den personlige indkomst med ca. 5,4 mia kr. Denne sænkning af den personlige indkomst kommer jo alle skatteydere til gode, også de skatteydere, der er ledere eller ejere af dansk erhvervsliv.

Når opgaven var at lave en skattereform, der var provenuneutral, må disse 5,4 mia kr. naturligvis hentes nogle andre steder fra, med andre ord: der måtte betales en pris for